

Entre la repressió i la regulació: la gestió del «top manta» arreu del món

Mentre la via repressiva contra els manters és una realitat a Madrid, Roma o París, ciutats com València, Vancouver, Nova York o Dakar s'erigeixen com a exemples de solucions reguladores

Turistes compren productes als manters a Barcelona | Adrià Costa

Barcelona ha inaugurat el mandat municipal amb la venda ambulants com a protagonista. El pacte de govern entre Barcelona en Comú i el PSC ha derivat en el nomenament d'Albert Batlle com a cinquè tinent d'alcaldia de Prevenció i Seguretat. Els manters han estat assenyalats com a focus d'inseguretat

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/184327/policia/persecucio/dels/manters/pla/colau/buch/contra/augment/delictes/barcelona>) , amb la complicitat del Govern i l'aval de l'alcaldesa, Ada Colau, que continua insistint que no ha canviat el seu relat en relació a la venda ambulants

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/185188/comuns/defensen/no/canviat/discurs/amb/manters/es/desmarquen/to/batlle>) , per bé que Batlle és qui lidera l'actuació municipal.

És una evidència, però, que l'executiu local ha endurit l'aposta per la via policial (<https://www.naciodigital.cat/noticia/184902/barcelona/desplega/dispositiu/policial/permanent/erradicar/manters>) que ja va iniciar en el darrer tram del passat mandat i s'allunya de les apostes més transformadores que els comuns havien reivindicat després d'aterrar al consistori. El bucle de la llei d'estrangeria, que dificulta l'accés dels manters al mercat de treball, continua lluny de solucionar-se i, mentrestant, la via punitiva ha guanyat terreny. De venda ambulants no només n'hi ha a Barcelona. Diverses ciutats del món l'han d'abordat amb diferents receptes, no sempre

repressives.

La via reguladora de València i Vancouver

Des del 2015, Barcelona ha impulsat plans d'ocupació per als manters i també ha assessorat la creació de la cooperativa Diomcoop, que dona feina a una quinzena de venedors. A València, l'Ajuntament ha plantejat fer un pas més. Abans de les darreres eleccions municipals, el govern municipal de Joan Ribó va aprovar un pla d'immigració a desenvolupar en tres anys i va posar sobre a taula la possibilitat que els manters s'instal·lessin en mercats municipals, amb la possibilitat d'haver de pagar una taxa i vetant la venda de productes falsificats. De fet, al gener alguns venedors ja van fer acte en algun dels mercats ambulants perifèrics.

En l'anterior mandat era València en Comú -marca de Podem- qui liderava el projecte, però la formació no ha obtingut representació al consistori en les darreres municipals. Tot queda en mans, doncs, de Compromís i el PSPV, que en el seu programa electoral del 2019 no incloïen noves propostes concretes per abordar el *top manta*. El pla aprovat en l'anterior mandat, però, continua vigent.

Vancouver ha habilitat un mercat per als manters i València estudia seguir el mateix camí

La solució d'ubicar els manters en un mercat no és pionera i de fet el govern municipal de Colau explicava el 2016 que aspirava a seguir l'exemple de *Vancouver*. Un estudi del Consell Econòmic i Social de Barcelona (CESB) publicat el 2016 detalla com la ciutat canadenca, de 600.000 habitants, va deixar d'aplicar mesures restrictives a causa dels pocs resultats obtinguts. A partir d'aquí, l'Ajuntament va obrir un mercat de carrer a Downtown East Side, amb espai per a 200 venedors, per a la venda de productes artístics i artesanies. Les llicències que s'atorguen són setmanals i els venedors disposen d'un lloc segur on desenvolupar la seva activitat.

Senegal és el país d'origen de molts dels manters que viuen a Barcelona. A la capital del país africà, Dakar, també s'ha optat per construir un mercat permanent amb capacitat per a 3.000 manters. L'estudi del CESB argumentava que, d'aquesta manera, s'havia contribuït a descongestionar la via pública.

L'Índia és un altre exemple de regulació de venda ambulant. Les condicions dels venedors -el CESB calcula que n'hi ha deu milions- són molt precàries però des del 2004 l'Estat va aprovar una normativa que instava els municipis a optar per la regulació de l'activitat i deixar de banda la persecució dels venedors.

Duresa a Madrid, París i Roma

A Barcelona, mentrestant, la via punitiva guanya terreny, igual que a diversos municipis de la costa catalana. A Roses, el Vendrell i Sitges, els ajuntaments fins i tot han incorporat agents de seguretat privada per reforçar els dispositius policials contra la venda ambulant. Una decisió beneïda pels cossos de seguretat, que veuen com així poden destinar més efectius a altres tasques.

Cambrils també és un punt habitual de venda, sobretot al límit amb Salou, i el municipi ja ha reclamat la necessitat d'un consens entre les administracions d'arreu del país per abordar el fenomen.

La realitat de la venda ambulat a Madrid s'ha assimilat a la de Barcelona, amb crítiques a Carmena per ser poc contundent, tot i que la policia no ha deixat de perseguir els manters

Més lluny, a Madrid, la realitat del *top manta* ha tingut paral·lelismes amb la de Barcelona durant els darrers anys. Els comerciants han acusat repetidament l'exalcaldessa Manuela Carmena - com ha passat a Barcelona amb Colau- de fer la vista gossa amb els manters, tot i que la realitat és que la policia ha perseguit la venda ambulat amb la imposició de multes i l'organització de batudes. L'episodi més tràgic es va viure el 15 de març del 2018. Mame Mbaye va patir una aturada cardíaca quan fugia de la policia per por a ser identificat.

El Tribunal Superior de Justícia de Madrid va sentenciar que la mort no es podia atribuir a l'acció policial, amb l'argument que els agents no perseguien el venedor, però la mort va provocar setmanes de protestes a la capital espanyola i un trencament definitiu de les relacions entre el col·lectiu i Carmena.

La duresa contra els venedors també s'ha viscut a París. El 2011 el govern francès va impulsar una reforma legislativa per castigar amb sis mesos de presó la venda ambulat, que a la capital és una realitat sobretot a les zones turístiques. La recepta és similar a la d'Itàlia. A Roma, la venda ambulat se sanciona amb multes i, fins i tot, pot suposar l'expulsió del país si les persones que l'exerceixen es troben en situació administrativa irregular.